

אילו שינינו את שם מחברו של מאמר זה ואת שם הצבא בו הוא דן, כלום לא היינו מסוגלים לבדוק באמצעותו כמה וכמה תופעות המוכרות לכולנו? הבה נזכור, כי חובתו הבסיסית של כל חייל ומפקד היא ללמוד גם מניסיונם של אחרים; לא מן ההכרח ומן החכמה לחזור על כל שגיאה אפשרית, כדי ללמוד לקח. עולה מכאן, כי חובתנו היא לדבוק בצורה מוחלטת באותם לקחים שהפכו להוראות ופקודות — ולוודא את ביצועם. כאשר אמרתי לדבוק בצורה מוחלטת בהוראות ופקודות, בטוחני כי כאן יזעקו כל „אניני הטעם, הרגש, המצפון והיוזמה החופשית” המופקדים על רוחו של החייל, אשר יזעקו כי בכך מחבלים ברוחו ובאיכותו של החייל והמפקד. יירגעו נא — חופש-מחשבה בתכנון וביוזמה, אדרבא; אך כל הקשור בהוראות ובפקודות הדנות בבטיחות, בטיפול בנשק, בתחמושת ובחומרי-נפץ, בנהיגה, בטיסה, בטכניקה קרבית וכיוצא באלה, הן בשעת אימונים והן בקרב — מוטב להוציא מתחום שיקוליו האישיים של החייל והמפקד. הנזק הנובע מיוזמה „פרטית” בתחומים אלה, עולה בדרך כלל על כל הישג אפשרי בהם. בתחומי התכנון, תיאום-הכוחות ודומיהם, עלינו לטפח מחשבה ויוזמה ולנסות לחזות מהלכי אויב ותגובותיו, ולתכנן את תגובותינו.

נזכור כי בדרך כלל אי אפשר לתקן שגיאות, והנופלים בעטיין — לא יקומו. אם אין בידינו למנוע שגיאות, נוכל לפחות להקטין עד למינימום האפשרי את קרבנותיהן.

אל"מ מרדכי

קול' ג' קרלי

אל תשנה!

הייתי מפקד החטיבה מזה יומיים. והיה זה מסעי הראשון ל"סמינול". "סמינול" הוא אחד ממאות המוצבים הפלוגתיים ה-ממוקמים בתוך שפעת הג'ונגלים, בביצות ויאט-נאם. אלה הם אותם מוצבים מרוחקים, שהעתיקו את המלחמה ללב השטח של הויאט-קונג. בבסיסים אלו מוצבות פלוגות-רובאים, ומתוכם יוצאות הן למשימותיהן יומם ולילה, ללא הפסקה. כאן יכולים החיילים להתייבש מן הלחות, ל-התקלח, לחטוף ארוחה חמה ושעות-שינה אחדות, ושוב לצאת למרדפים אחר הויאט-קונג.

מעל ללוחמי החי"ר. בכל חודש שחלף הייתי שומע את האזהרה „אל תשגה" מזעקת בקול גובר-והולך. לא קשה היה לבחור בטקטיקה הנכונה, לאמץ טקטיקות שלא היו קיימות קודם לכן, להנחית אש קטלנית ולהציב כוחות בדרך טובה ומ-הירה יותר משעשה אי-פעם בעבר. עשינו כל אותם דברים בהצלחה, אך „אל תשגה" היה לאין ערוך קשה יותר. הסמל לא התכוון לשגיאות באסטרטגיה, לטעויות טקטיות של יחידות גדולות או לליקויים באימונים. הוא התכוון למספר האינסופי של אפשרויות לטעויות מצד חיילים יחידים ומפקדים זוטרים.

שיו להצטופף סביב פתח המנהרה אשר נתגלתה זה עתה, כשלפתע הוטל רימון-יד של הויאט-קונג אל תוך הקבוצה; וש-גיאות דומות לאלה, אשר גרמו לקרבנות-שווא.

אם אכתוב על שגיאות בלבד, חוששני כי ייווצר רושם מוטעה על הנעשה בויאט-נאם, וצר יהיה לי להותיר רושם מעין זה, משום שאין לך דבר בלתי-הוגן ממנו. חיילינו ומפקדיהם עושים מלאכה מצור-יינת. הייתי עד לכושר מנהיגות ולביצועי-לחימה שמילאו אותי גאווה על יכולתם של האמריקנים הצעירים. נפלאים הם, וברובם הגדול שוגים מעט מאוד.

בכל מצב-לחימה מצויות הזדמנויות לאיך-סוף לסעויות. הסכנה אורבת בכל מקום, לא רק מצד האויב, אלא גם מצדנו ומנש-קנו. הרימונים התלויים בחגור על טבעת הנצרה, הנשק הטעון בתוך המוצב, המפ-קד החדש הרוצה להתחבב על אנשיו ואינו מקפיד לדרוש מאנשיו את ההכרחי, מקלען-המסוק הפזיז — ומעל לכל העיי-פות, אותה עייפות מתמדת המלווה אותנו כל היום, משפיעה על כושר-השיפוט של המפקד ומפתה אותו לעשות מעשים פזי-זים, העלולים לגרום למותו ולמות אנשיו אם יתפתה להם. בקרב אין אתה יכול להרשות לעצמך לשגות שגיאות מעין אלה שעליהן הצבעתי — שניתן להימנע מהן או שיש בהן משום רשלנות. ישנו סוג אחר של טעויות, שונות בתכלית. אתה אוסף את כל הידיעות שיש בידך להשיגן; אתה בוחר את הכוח הנכון, את הזמן הנכון, את כלי-הנשק הנכונים, ומח-ליט את החלטתך; אתה מתחיל בפעולה אך זו אינה מצליחה — בשל גורם שלא יכולת לצפותו מראש. עשית כל שיכולת על פי הידיעות שהיו. אין מפלט מפני טעות מסוג זה. הרי זה טבעו של קרב, שאי-הוודאות בכל מצב בו גדולה תמיד מן הוודאות. עליך להשלים עם סוג זה של שגיאות, מה שאין כן לגבי הסוג הראשון.

איני יכול לעוץ עצה טובה יותר למפקד הצעיר או לחייל היוצאים לויאט-נאם, מאשר זו שקיבלתי מאותו סמל: „אל תשגה“. קיבלת את האימון המעולה ביותר שיכול הצבא לספק; יודע אתה מה עליך לעשות ומה עליך להימנע, והשכל הישר, נוסף להדרכה מפי בעלי הנסיון, ימלאו את החסר. אם „לא תשגה“, סיכויך מצור-יינים למלא את תפקידך ולשוב הביתה בשלום.

יחידת חי"ר באימוני קיץ

